

**ДРАГИ МИШИЋИ,
ДОБРО ДОШЛИ У СВЕТ**
Џеронима Стилтона

**МИШЈЕ НОВОСТИ
РЕДАКЦИЈА**

Церонимо Стилтон

СТРАВА И УЖАС У ЛУНА-ПАРКУ

 Вулканчић

Назив оригинала: Brividi felini al Luna Park
Текст: Џеронимо Стилтон / Geronimo Stilton
Сарадник на тексту: Паоло Валентино / Paolo Valentino
Текст уредили: Маргерита Банал / Margherita Banal и Алесандра Берело / Alessandra Berello /Atlantys S.r.l.
Приредила: Патриција Пуричели / Patrizia Puricelli
Уредник оригиналног издања: Алесандра Роси / Alessandra Rossi

Уметнички директор: Јакопо Бруно / Jacopo Bruno
Насловна страна: Ђузепе Фачото / Giuseppe Facciotto (цртеж) и Кристијан Алипранди / Christian Aliprandi (боја)
Графички дизајнер: Пјетро Пишители / Pietro Piscitelli / *theWorldofDOT*

Илустрација почетних и завршних страна: Роберто Ронки / Roberto Ronchi (цртеж) и Енио Буфи МАД5 / Ennio Bufi MAD5 (цртеж на страни 124), студио Парлана / Studio Parlapà и Андреа Кавалини / Andrea Cavallini (боја)
Мапе: Андреа да Ролд / Andrea da Rold (цртеж) и Андреа Кавалини / Andrea Cavallini (боја)
Унутрашње илустрације: Ђузепе Фачото / Giuseppe Facciotto (цртеж), Каролина Ливио / Carolina Livio (туш), Дарија Черки / Daria Cerchi и Валерија Каироли / Valeria Cairolì (боја)
Уметнички сарадници: Роберта Бјанки / Roberta Bianchi и Лара Мартинели / Lara Martinelli
Графичка обрада: Марта Лорини / Marta Lorini

www.geronimostilton.com

© 2020 Mondadori Libri S.p.A. for PIEMME, Italia
Права за српско издање © 2025 Вулкан издаваштво

Stilton is the name of a famous English cheese. It is registered trademark of the Stilton Cheesemarkers' Association. For more information go to www.stiltoncheese.co.uk

The moral right of the author has been asserted.

Based on an original idea by Elisabetta Dami

© 2025 All Rights Reserved.
Contact: info@geronimostilton.com

Сва права задржана. Ниједан део ове књиге не сме се чувати, умножавати или на било који начин дистрибуирати, било у електронском или механичком облику, укључујући и фотокопирање, снимање и све остале системе чувања и размене података, без претходног писаног допуштења од стране власника права.

ISBN 978-86-10-05560-3

Цију, дух!

Било је то једне ноћи у
касну јесен. Пустим
улицама шибао је ледени
ВЕТАР, а ја сам се
напокон враћао кући,
сасвим сам.

Веома касно
сам завршио са
послом, тако да по
Мишограду није било
ни репа од глодара.

Признајем: бркови су ми се тресли од прпе
док сам ходао опустелим градом!

Ох, извините, нисам се представио: ја сам
Стилтон, *Џеронилло Стилтон*, уредник
Мишјих новости, најпознатијих новина на
Острву мишева.

Дакле, као што сам рекао, журно сам
пролазио кроз град, подигао оковратник
мантила, убрзао корак, скренуо за угао
и... задрхтао као свежи сирац!

Преда мном је лебдео један... један...
један...

— ДУХ!!! УПОМОМООН!

Потпрашио сам пете, али дух ме је пратио.
Био је близу, ближе, још ближе...

Упомоћ!

А онда ме је дотакнуо својим леденим
чаршавом! Е, тад сам се онесвестио од
страха и пао ми је мрак на очи.

После неколико тренутака сам дошао себи,
са добро познатим, непријатним звуком у
ушима:

ЗВРРРРРРРРРРРР!

Шшшшшшшшшшшш?!?

Био је то... мој будилник!

Отворио сам очи
мрмљајући: – Ш-шта се
дешава?

Погледао сам око себе и схватио
да сам у кревету, у својој соби, и да нема
никаквог духа у близини!

Промрмљао сам: – Фијууу! Сва срећа, само
РУЖАН САН!

ХАЈДЕ, НЕМАМО ВРЕМЕНА ЗА ГУБЉЕЊЕ!

С муком сам устао из кревета: био сам уморан, смлаћен, измрцварен, као да ни секунде нисам **тренуо!**

Уздахнуо сам: – Сигурно је тако због синоћне вечере са Траполом, у пицерији *Пирајска лађа!* Можда није требало да узмем **Meiaimia њицу са десет укуса...**

У том тренутку ми је закрчао стомак:

БРУУУАА!

Цијууу, толико сам јео, да још нисам све сварио!

Међутим, дужност је звала: требало је обавити брдо посла у *Мишјим новостима*, а један **ДИРЕКТОР** никако и никад не сме да касни! Стога сам устао, обукао се и одјурио у редакцију. Након пар сати за радним столом... бам!

Врата моје канцеларије су се широм отворила, и ушао је Трапола са мојим **сестрићима**, Беном и Трапи. Узвикнуо је: – Рођо! Доста је било дангубљења за тим радним столом! Зар си заборавио да је данас отварање нове атракције у мишоградском **ЗАБАВНОМ ПАРКУ?!**

Бенџамин узвикну: – Једва чекам да је испробам! Прича се да је то најмишотастичнија справа **УЖАСА**, која је икад виђена!

Цијукнуо сам: – *Шшашшашша?!* Не, не, није

то за мене! Кад смо већ код ужаса, доста ми је био онај дух из синоћњег сна!

Трапола одговори: – Не-и-зо-ста-вно је морамо испробати! Деда Твртко хоће да напишеш **ЧЛАНАК** о томе. Сем тога, нећеш ваљда да пропустиш прилику да испробаш добре старе справе из забавног парка? **РОЛЕРКОСТЕР** Без даха, па онда **Сџиснокрз**, **Мишокреја** ракета и... **СМУЧИЛО** ми се при самој помисли

на све то... а стомак ми је поново закрчао:

БРУУУАА!

Моји сестрићи су пак скакутали од среће. – Јупи!

Јупи!

Бенџамин се радовао: – Чекају нас спустови, падови, окретања, обртања док нам крзно не одлети...

– И мацје **ПРПЕ** колико нам воља! – на крају ће Трапи.

Намеравао сам да одбијем, али Трапола просикта: – Није ваљда да би разочарао ове наше сириће, или још горе... **ДЕДУ!**

Неутешно сам уздахнуо: – Па, добро... идемо...

(ПРЕВИШЕ) АДРЕНАЛИНСКА ВОЖЊА!

Кад смо стигли у забавни парк, зинуо сам у чуду: врвело је од глодара и **новинара!** Сви су чекали да виде ганц нови, мегазапањујући, гигастрашни возић страве...

Репортерка са Мишоградске телевизије рече: – Питамо се какве ли ће боје бити?!

Новинар са блога *Бркаше сјраве* питао се:

– Каква ли ће то **ЧУДОВИШТА** бити?!

Ја цијукнух: – Питам се хоћу ли овде оставити крзно?!

Ипак, морали смо да причекамо на одговоре, јер је у том тренутку возић још увек био прекривен великим жутим **плашном.**

ОСМИЦА

ЛУНА

Један од запослених у парку нам рече с осмехом: – Док чекамо свечано отварање, слободно се провозајте колико год пута желите, на осталим атракцијама у парку! Данас је све **бесплатно!**

Ми се осврнусмо наоколо: испред сваке справе стајао је метар за мерење висине мишића попут Бена и Трапи, који нису смели да уђу на оне које су превише **адреналинске.**

Трапола рече: – На њих ћемо само ти и ја, Џеронимче. Почећемо са *Списнокрзом*... Показао ми је обрис страшно високе куле у даљини.

(Дибидус везани) посетиоци возили су се у седиштима до врха куле, а потом изненада **ПАДАЛИ** брзином светлости.

Рекао сам: – Не, не и не!

Не можемо ми да идемо,

а Бенцамина и Трапи

оставимо **same!**

Баш тада, поред нас се

створила једна *радница*

(одакле ли је она испала?!).

Глодарка рече: – Не брините, господине Стилтоне! Ваши сестрићи ће остати са мнош док ви уживате у вожњи за **НАЈНЕУСТРАШИВИЈЕ!** Једва чекате, зар не? Видећете, силно, баш силно, баш много силно ћете се забавити! Тако ми сира!

Промуцао сам: – Заправо...

Бен ме прекиде: – Јупи, ујко Џери! Ја ћу одавде да те **СЛИКАМ** за успомену!

Трапи је додала: – Хајде, Џеронималдо! Не заборави да нам махнеш одозго! Хи-хи-хи!

Бунио сам се: – Зовем се Џе-ро-ни-мо! Добро, хајде... али само једна вожња, и то брзинска... није ми до...